

La căsătoria din iubire reciprocă, înțelepciunea inimei joacă hora unirei!

Cocăna Gurădulce.

Tipografia

Th. Steinhaussen - Următorii

(Adolf Reissenberger),

Sibiu, strada iernii Nr. 9,

primește

tot soiul

de

lucrări tipografice

BCU Cluj / Central University Library Cluj
in ori-ce culoare,

și le efectuește urgent, ieftin și corect
în cele trei limbi ale patrii.

Intrebările despre prețuri se răspund
prompt.

Editura „Hermannstädter Zeitung“

v. m. d.

„Siebenbürger Boten“

anul 119.

Editura noului calendar de casă și de părete.

CALICUL

humor și satiră.

Apare la prima fiecărei luni în Sibiiu.

Abonamentul: Pentru Austro-Ungaria pe an 6 cor., pe $\frac{1}{2}$ an 3 cor., pentru România pe an 7 lei, pe $\frac{1}{2}$ an 3-50 lei. Inserțiuni: De un șir petit 12 fl. Abonamentele, manuscrisele, inseratele etc. se adresează la: Redacțiunea Calicului în Sibiiu (Nagyszeben).

Schițe și obede din: „Cartea deschisă despre activitatea publică de 30 de ani alui I. A. de Preda“.

I. A. de Preda a pășit pe arena publicității în era Pițigoismului acum 30 de ani. De aceea cu drept cuvânt afirmă în Drapelul din estan memorabilele cuvinte: „*Activitatea mea publică de 30 de ani e o carte deschisă!*“

Va fi!

Sub terminul „Pițigoiu“ se înțelegea în primii ani după moartea lui Șaguna un grup de înfirmități spirituale, care făcea politică bisericească. Va se zică, niște nimicuri gr. or. caracterisate mai nimerit prin un proverb — în partea sa din urmă nu tocma busuiocmirosător — care așa începe: *Nici din gură vorbă, nici din !*

În tot decursul activității sale publice de 30 de ani I. A. de Preda a jucat un rol independent: *A ținut, ca țiganul, cu satul.*

Ca Pițigoiu a jucat un rol principal: *A tras în legău.*

După apunerea Pițigoismului s'a făcut tribunist sub conducerea lui Slavici. Acesta ranjinduși puterile atașate la întreprinderea sa ziaristică după înșusirile lor spirituale, l'a legat de șirigla Tribunei.

În calitatea asta I. A. de Preda a funcționat — cum Bolond Miska s'ar exprima — ca „*hátra mozdító*“, până când cele 10 acțiuni subscrise de el la întreprinderea Tribunei au ajuns la valoarea coadei de iepure, pe care azi acțiunile Concordiî o reprezintă.

Ajuns la acest stadiu de activitate publică I. A. de Preda și-a zis: Mântuirea ta Israile în biserică e. S'a legat deci de metropolitul Miron, a ajuns fiscal consistorial, și s'a jurat, că deși nu știe cine va urma lui Miron în scaunul metropolitan, el totuși de partea ace-luia, care se va alege, cu trup și suflet va sta.

De atunci până azi a funcționat ca fișcal consistorial cu succes: *Toate procesele archidieceșane, cari n'au dat față cu judecătorii, le-a câștigat în sărite!*

Dintre numeroșii sei frați singur el s'a născut nobil. Om cu pasiuni aristocratice, a cultivat călăritul, dresura cânilor, și vînatul. / Central University Library Cluj

Mai sigur călărea când umbla pe jos, și calul îl purta după el de căpăstru. Suinduse pe cal, ședea ca broasca pe scara din al carui vîrf procește schimbarea vremilor, da calului absolută libertate la pas, și mereu se uita, nu cumva să peardă vro potcoavă.

Câniî sei de vînat și-i dresa după cei mai celebrii autori germâni. Numai dupăce cănele știa toate regulile prescrise de rost, pleca cu el la câmp spre al introduce în praxă.

Când cănele scula vrun iepure I. A. de Preda slobozea pușca cu două țevi exact „puf“ — „puf“! Cu prima pușcătură nimerea cănele, cu a două greșia iepurele, apoi lua cănele în brațe, și se întorcea cu vînatul acasă.

Lung timp a funcționat I. A. de Preda ca vice-presedinte al reuniunii agricole din comitatul Sibiului, și-n calitatea asta s'a distins prin prelegeri publice despre cultivarea sparangelului, și altoirea porumbeilor în pipirig.

În locuri bine lucrate după o metodă particulară alui I. A. de Preda, dacă se sêdea sparangel, eșea o bogată recoltă de morcovi.

Pipirigul altoit cu porumbei producea smochinele, din cari țiganiî din Gușteriță fac „Häcsenpäcs“.*)

Din vicepreședinte al reuniunei agricole I. A. de Preda a avansat la rangul de președinte al clubului reprezentanților români din comitatul Sibiiului, în care sub conducerea sa Româniî produc acel „Häcsenpäcs“ politic, de care Drapelul din Lugos atâta s'a ocupat în numerii sei din Faur și Martie.

*) Sirup de măceșe.

Culegătorul.

Prelegere publică.

(Despre oh! politică.)

„Ris cu ori ce preț“ . . . Eștia-ți promit: sarea, ma-
 Dacă Voi! mai vreți — rea . . .
 Cum stăm Noi — cu po- Prin detă ți-or scări
 litica?! . . . darea;
 Auscultați-'l pe vlădica: Cei cū — „Autonomia“:
 Să aștepți — „Clironomia“ . . .
 Toți Româniî noști de ađi — Toți din gură: đic, și tac,
 Sunt verđi — cași nișce Dar' de fapt — nimic nu fac;
 brađi; Iar' la noi: ajung stăpâni —
 Unii sunt — mari pasiviști: Tot mai mulți — și mari
 păgâni;
 Pentrucă-s mai pesimiști; Cari apoi — cu politică:
 Alții sunt — chiar activiști: Te desbracă și de-opincă! . . .
 De vreme ce-s' optimiști.
 Dar' cu toții sunt de-unu fel: Nu faceți deci — politică:
 Când îț fac la pungi apel; Români! grijiți — de opincă!

Sus Marcule!

Dina, dina, dina, da,
Dina-dina-da!

Marcule strîmb de spinare,
Joac'o leacă-n postul mare
Că de când Șerban te-a dus
Cât pe jos, mai mult pe sus,
Până la ministrul Szél
Ești ungur, de nu mă-nșel;
Și ca ungur, poți juca
Cât te-a trage inima
Și în dulce și în post;

Postu-i numai pentru prost,
Dar tu-n tren cum ai suit,
Te-ai domnit, te-ai boerit!
Cu boerii stai la-o măsură
În a ministrului casă,
După măsură iai ciubuc
Și faci în lume bucluc,
Deci poți și juca nițel
Că doară ești cavalier

Ca patronu-ți din Voila,
Ca Șerban — măriia sa!

Dar cu toate că ești ungur,
Rogu-te nu juca singur,
Joacă cu cine-i juca,
Joacă cu Ioan Duca
Care-n Budacul român

E și slugă și stăpân;
El e șcribă de notar,
Dar e aram cărturar,
Cetescce gazetele
Și-n apoi trimitele
La redacții — neplătite,
Așa fac cei ce-s cuminte.

Abonanții — — — caută,
'ntrebă,

După gazete fac jalbă
Ear Duca — duce-s'ar duce!
Se joară și-și face cruce!

Că ȕeu el cetitule-a
Și-napoi trimisule-a
Că n'a știut a cui sunt
Credea că le-a adus un vânt.

Și jucând cu Ion Duca

Descântă-i Mărcuț așa:

Hei, nene notărășel,

En gândește-te nițel:

E frumos ceea ce faci?

Alții dau lei și șuștaci

Pe gazete, ear tu

Le cetesci și dai drumu?!

Lasă-te de ăst nărav

Că-i da de un om porav

Care mi te-a pureca
Dacă vei mai cuteza
Ai pitula gazeta!

Apoi Mărcuț sē stai gata
A juca în Deliblata
Cu o babă harnică
Și foarte cucernică.

E numită baba Cloanța
Și bate ca melița,
Ea poartă poșta prin sat
Și nu-i june, nici bărbat,
Nici fată, nici muiere
Se scape de a ei măsele.

Cât e draga ȕiuliță
Ea pururea-i pe uliță
Tot încurcă și descurcă
Până merge de se culcă.

Ear dormind ea chiar și-n vis
Află ceva rău de ȕis
Mai de unul, mai de altul,
Ai jura că-i necuratul.

Și de ea toți se ferece
Numai Maria Lăzăresc
Dăscălița o adoară
Și o ia de sub suoară.

Sunt prietine, sunt intime,
Încât n'ar mai ȕice nime
Că nu sunt dulce surori,
Joacă-le de subsuori!

Și jucând mi le sucește
Și așa le iuește:

„Dragu-mi-i cu cine joc

„Că miroas'a busuioc!

„Întoarce-te băbătie

„Nu te uita că n'ai iie;

„Și te-ntoarnă dăscăliță

„Până-i eși din crătintă!

„Să jucăm până ce-i post,

„Să ne vadă ori ce prost

„Că știm juca pe sub ciur

„Mai bine ca un ungur!

„Că Aprilul când sosește

„Baba Cloanța-ntinerește

„Dăscălița prinde veste

„C'ar fi bună-ntre neveste!

„Hei, dar nevestă n'a fi

„Pân i-or ieși greurușii

„Și acesta-i lucru cam greu

„Deci hai se jucăm mereu!“

Apoi Mărcuț, dragul meu

Du-te tu la Beșinău

Și joacă mereu, mereu

Pe un popă nătărău!

Numele-i e Ioan Pop

Și-a ramas chiar din potop

De aceea tot potopește

Ce-i cade odată-n clește.

Averea bisericii

Toată-o mănăcă șoarecii

De când el — din corporal —
Primí preoțescul dar.

Și cum el e văduvoi
E vai și amar de voi:

În hîrbuita lui casă

Una intră — alta iasă.

Deci joacă-l Mărcuțule,

Inește-i puiule:

Părinte, popă Ioane,

De nu te temi de canoane

Fie-ți frică de icoane!

Că icoana Domnului

Din fundul altarului

Odată-n cap ți-a cădea,

Cât pleșuv vei rămânea!

Iar icoana Preceștii

Din fața bisericii

Ți-a pica odată-n spate

De nu-i lăsa din păcate!

Nu-mbla după cărcoveți,

Bată-te ȝiua de eri;

Ci îți veȝi de slujba ta

Că de nu — îți rad barba!

Apoi Mărcuț nu te da,

Nu te da, nu te lăsa

Până-i merge la Lisa

În țeara lui Șerban-voda!

Hop, că-n Lisa-'n carneval

S'a ținut un splendid bal

Cu teatru-mpreunat
Și-a fost bine cercetat.

Și s'a fost anunțiat
Că tot venitul curat
Ca ori unde — și aici
S'a împărți la calici.

Și, se fie-n lucru spor,
Chiar Jupânul director
Stanislav s'a angajat
Se stee la incassat.

Dar dumniului, ca om cult,
De și e somat de mult,
Socoteala nu și-o face
Ci tot tace, tace, tace . . .

Deci Marcule prinde mi-l,
Prinde mi-l, întrebă mi-l,
Unde-i venitul curat
Dela balul ce l'ați dat?

Ear respuns de nu ți-a da
Ia-l sub protecția ta,
Joacă-l cât ține Lisa
Până jos la Sâmbăta!

Și jucându-l, ți-i așa:
Stanislave, veți în carte,
Și nu te temi de păcate
Se nu faci la calici parte?

Dă tu venitul curat
Celor ce s'a destinat
Că-i păcat și-i și rușine
Să-l ții numai pentru tine!

Apoi Marcule mereu
Mergi la Saschiz fătul meu
Că acolo un cismaș
E grozav de buclucaș.

Numele nu ți-l mai spun,
Ți-l spune ori ce nebun
Din Saschiz, că-i cunoscut
De cel mai intrigant mut.

Mult timp fu prin România
Unde-și făcu boeria
Ear acum venind acasă
În comitete se-ndeașă.

Ia-l Mărcuț sub al tău ciur
Și mi-l joacă împregiur
Doar si-or eși gârgăunii
Și n'a juca pe boerii!

Cârpaciu e din veliște,
Cârpiască dară cisme
Nu se umfle ca broasca
Că ușor poate crepa!

Apoi Mărcuț, dumniata,
Dute până la Draia
La primarul din Abrud,
Unde-i aurul cel mult.

Că Draia-i grozav primar
Cum în Ardeal afi rar;
Ce ajunge-n brânca lui,
Toemai ca-n a lupului.

Vai de bieții muritori
Cari la bancă sunt detori

Și merg la domnul Draia
Cambiul a le scria!

Chiar și morții din morminte
Fac lui Draia complimente
Că de nu, cu cimiter
Mi-i duce ca prin mister
Și-i închide în grădină
Se mi-i aibă de a-ndămână.

Ca membru în comitet
Ia din fondul cel secret
Împrumut nește parale.
După multă așteptare
Și repetată urgiare
A replăți se-nvoește
Capital — dar nici poveste
Se dea și ceva dobândă
La biserica flămândă.

Acest fel de marafete
Și de geșefturi secrete
L'au făcut din om calic
Gazdă mare, om voinic!

Ca membru-'n epitropie
Ține crișmă de rachie
Chiar lângă biserică
Ca mai bine se-i treacă.

Joacă deci p'acest primar
Marcule cu urechi mari,
Dar mi-l joacă îndesat
Dealungul prin Abrudsat.

Și jucând strigă-i așa:
Domnule primar Draia,
Mută-ți în brumă crișma
Nu spurca biserica!

Și trage nițel cu milă
Pe poporul, ce din silă
Cere ajutorul tău,
Că de aceea ești birău!

Și, Mărcuț, colo la Pește
Joacă una boerește
De cumva ve-i întelni
Pe coconul de Bamffy.

Și fiind Bamffy ungur
Ia-l cu tine pe sub ciur
Și mi-l joacă împrejur
Pân va face zup în — nas!

Că Bamffy-i mare doctor
Și mare opărător,
Ba e chiar șolomonar,
Ce-i un lucru și mai rar!

Dup'alui înțelepciune
Ori și care națiune
Peste noapte o poți preface
Ceea ce vrei și ce-ți place.

Țigani — precum vedurăm
Pe toți Unguri îi făcurem,
Încă Unguri noi nouți,
Veți bine Unguri desculți.

Jidanii — cum e știut
 Toți sunt Unguri de talmud
 Mai restează Sași, Români
 Și Slovacia cei păgâni.

Când și ei Unguri s'or face,
 Atunci aci va fi pace,
 Va fi aci fericire
 Cum nu mai e nicăire.

Și s'or face, căci deștept
 E Bamffy și înțelept:
 Ca se-i facă renegați,
 Întâiu i-a face-amploiați.

Pe Sași i-a face fișpani
 Ear pe Slovaci vicispani,
 Solgăbiraie or' fi Sârbii
 Ear ministri toți Români.

Pân aci toate-ar fi bune
 Dar atunci mândra națiune
 Care-i astăzi la putere
 Mă tem că de foame pier.

Și nenea Bamffy vaivod
 Tot ce-a căpăta la pod
 Va pierde sigur la vamă,
 Asta o știu abună seamă.

Deci, cum spun stichiile
 Nu-i prea es strigările
 Lui Bamffy, cât e de Bamffy
 Înzădar își sfarmă creerii.

Făr de vrea ca se ajungă
 Dorul, care mi-l alungă,

Cerce el pe altă cale
 C'acela nu-i lucru mare:

Acu-i luna lui April.
 Precum ști ori ce copil;
 După April vine Mai,
 Atunci pământu-i un raiu.

Atunci mii și milioane
 Cât șute și cât cu coarne
 De insecte și bombare
 Se ivesc la arătare.

Pună-se bunul Bamffy
 Pe ele a-le ademeni
 Doar le-a putea ungori
 Și neamul a-și înmulți!
 Din țintari facă honveđi,
 Că-s ortăși de mare preț,
 Din locuste poate face
 Tot executori, și-i pace.

Furnicile, cum știm bine,
 Sunt econoame din fire;
 Din ele facă bancheri
 Și casari la minister.

Din raci facă croitori
 Pe sama honveđilor
 Ear paianginul se țeasă
 Pentru cocoane mătasă.

Când asta și alte multe
 Vêđute și nevêđute
 Toate se vor ungori
 Ferice va fi Bamffy.

Atunci Francesii și Rușii	Nu numără, nu au vot
Și Angliușii și Pruușii	Se pierd ca alba prin glod.
Toți nu sunt nici jumătate	Atunci globul pămîntesc
Pe cât Ungurii, fêrtate!	Va fi un glob unguresc
Atunci Românii și Sașii	Cum columna lui Traian
Și Sêrbii și cu Slovaci	E columna lui — Cârțan!

Ce e absurd?

Absurd e:

A te însura, și după cununie a te convînge, că ți-ai luat vêduvă!

A întreba azi în România, cari sunt adevărații conservatori?

Ați inchipui, că Șaguna a prevêdut compunerea / comisiunii tipografii Archidieceșane din indivizi absolut necapaci de chiemarea lor!

A susține, că Telegraful Român, care dela moartea lui Șaguna până la moartea lui Miron a consumat mai mult din averea biserecii decât costă palatul în care se tipărește, a produs vrun câștig moral, fie și numai de valoarea unei coade de iepure.*)

A întreba pe cârciumar: Ai vin bun?

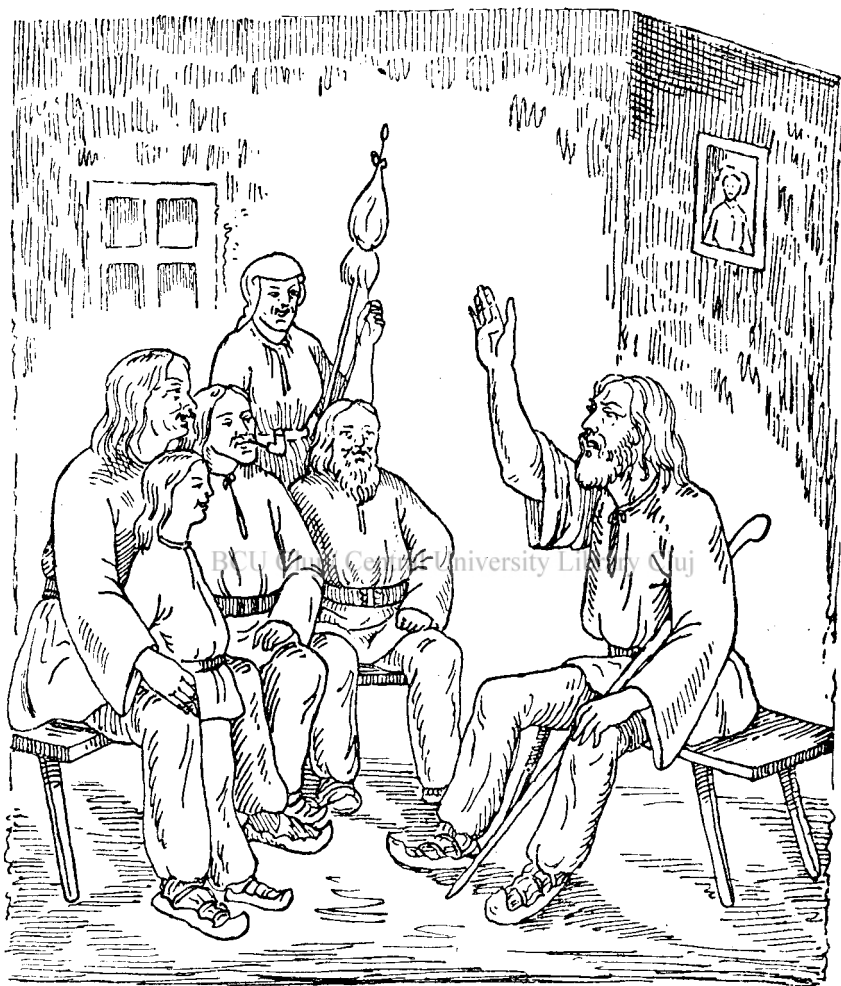
A crede, că călugării și celibii nu pot dormi într'o mânăstire de călugărițe!

Ați comunica cuiva secretele tale, și a crede, că ți-le păstrează!

A fi de 80. ani, și a dubita, că alte absurdități decât aceste nu mai există!

*) Oare preamărirea cocoanei Cosma prin Telegraful Român în era lui Miron se nu facă o coadă de iepure? Culegătorul.

Stan Pățitul.

Acum 50 de ani eram slugă la un mare, dar cam scăpatat boer din Jași, capitala Ovreilor din Moldova. Fiecare român din Jași avea p'atunci îndatorirea d'a hrăni din sudoarea feței sale trei ovrei, și-i hrănea bine. Stăpânumio, fiind că-i da mâna, hrănea mai mulți Ovrei din cei mai bogați.

Ovreii duceau p'atunci în Jași o viață mai mănoasă decât țiganul la stână când a dat de gustul jîntiței, și striga: Țineți-me unul și-mi băgați doi — lor le băgau trei.

Cu toate este în Jași erau și Ovrei mai flămânzi decât căpăii popii celui unit din Reșinari, dar vinau bine la creștini, și oase de ros aflau bogat pe stradele Jașilor.

În deosebi am cunoscut p'un Ovreu cu numele Jainchev Șorlicov. Jașenii îi zicau: „Iancu Șorlic“. Sînt'r'adevăr acesta din creștet până-n tălpi înfățișa remășițele unui șorlic de ciur părăsit de câni. Era slab, uscat ca un țăr din vremea lui Ciubăr-Vodă, cu două urechi ca două vînturători, cu-n nas cât coasa Sf. Haralompie, și-n zile cu soare vedei mațele-n el cum se încârligă de foame. Chiar și niște lupi, cari urlau iarna de foame, atacându-l odată-n drum, după ce l'au mirosit, au fugit de el mîncînd pămînt.

Eu de câte-ori îl întîlneam pe strade me miram, și ziceam în mine: Doamne, da oari ce mîncîncă rîia, și păduchii din Iancu Șorlic?

Odată — și asta vreau să ve povestesc — cum, cum nu — Iancu Șorlic și-a cumpărat cu 7 franci un los dela lotăria cea mare din Hamburg. Cu acest los în mînă s'a dus la Sinagogă, și s'a rugat așa: Dumnezeu lui Avram și alui Israil, stăpîne al ceriului și pămîntului, tu bine ști cu cîtă muncă și trudă am înceluit atîta proști, până ce am câștigat cei 7 franci, cu cari mi-am cumpărat acest los dela marea lotărie din Hamburg — ascultă, o Iehova, pe fiul teu Iancu Șorlic, și fă să fac marele câștig din lotărie, că eu 100 galbeni voiu pune în mîna rabinăruului, ca să-i folosască întru preamărirea ta!

Cu speranța, și încrederea în Dumnezeuul strămoșilor sei, Iancu Șorlic a părăsit Sinagoga. În drumul seu

cătră casă, un glas i-a șoptit în inimă: De câștig marele los, al dracului să fiu dacă dau rabinărilor 100 galbeni, de cari nici lipsă n'are. — Alt glas i-a străbătut prin inimă: Ai grija Șorlic . . . Iehova te aude! — Iancu Șorlic la moment răspunde: Da, da Iehova! . . . îți dau cei 100 galbeni . . . sigur . . . sigur, ții dau!

În trecerea sa prelângă biserica metropolii din Jași, Iancu Șorlic d'odată se oprește-n loc, și cugetă: Da dacă Dumnezeu cel adevărat locuște în biserica asta mare și bogată, în care toți boerii țării se închină lui? . . . apoi șuvăe din cap, ca și când n'ar putea suferi cugetările eretice ce-i bântuiau creerii, pleacă, și-și zice: Dumnezeu lui. Israil e adevăratul Dumnezeu, a lui să fie mărirea, el m'a ferici cu marele câștig din lotărie, și lui voi da 100 galbeni, . . . Avram să fie marturia făgăduinței mele!

Ziua tragerei la lotărie vine, Iancu Șorlic nu câștigă nimic. Atunci el s'a dus în Sinagogă, și-a ridicat pumnul amenințător cătră ceriu, a început a sudui, a sciupa, și a se spurca în cărțile sfinte.

Un an de zile a trecut până când Iancu Șorlic a înceluit alți 7 franci, și și-a cumpărat un nou los dela lotăria de Hamburg. Cu acesta s'a dus în biserica metropolii, și-a făcut cruce, a căzut înaintea unei icoane în genunchi, și s'a rugat: Dumnezeule cel mare al creștinilor, la tine viu și me-nchin. Sum sêrac ca un șoarec aruncat de soarte în turnul bisericeii, neputincios ca bolnavul de lângă lacul Vifterzei, și de toata mila ta vrednic . . . Fă Atotputernicule, ca losul meu întâiu de toate să se tragă la lotăria din Hamburg, și eu Iancu Șorlic cu soția mea Sara, cu copiii mei Isac, Avram și Ițig, toți din sêmența lui Iuda, ne vom pocăi, și-n tine, care ești adevăratul Dumnezeu, vom crede! Dar nunumai atâta Dumnezeule al creștinilor, două feșnece c'o 100 gal-

beni voiu cumpăra, și lumini din ceară curată voiu aprinde în ele întru preamărirea ta!

Ce se întâmpla? . . . Iancu Șorlic face marele câștig la lotăria din Hamburg, ridică banii, se îmbracă cu toți ai sei în haine boerești, își cumpără cai și trăsură, și începe a se înbuiba pe marele.

Întru-n târziu își aduce aminte de făgăduința făcută Dumnezeului creștinilor . . . dă din umeri, și-și zice: Acum am tot ce-mi trebuie, ce lipsă e se trec la biserica creștinilor? — Se cumpăr c'o 100 galbeni două feșnece, și se aprind în ele luminări de ceară curată? . . . Aș! . . . nu's destule feșnece în biserica metropolii . . . nu se ard în ele tot luminări de ceară curată? . . . Numai nebunii varsă apă în mare!

Cu toate este Iancu Șorlic a intrat în biserica metropolii, și fără se'și face cruce, sau se cadă în genunchi a zis: Dumnezeule al creștinilor, tu m'ai făcut om bogat, bunăcuviința cere să te salut, dar una-ți spun: Adevăratul Dumnezeu e acela din Sinagogă, alui Israil, că pe ala nu l'am putut încelui să-mi facă marele câștig la lotăria din Hamburg!

În iarna următoare, venind Iancu Șorlic dela o nunță din Ruginoasa cu toți ai sei în sania cu patru cai noaptea târziu cătră casă, o ciurdă de lupi l'a atacat, cail s'au speriat, sania s'a restornat, și din Iancu Șorlic cu totă familia lui nici șorlic n'a mai ramas!

Popa Colac cu popa Pupăză.

Colac: Bună congrua sôțe — demult n'am avut onórea a te vedea!

Pupăză: Atunci 7 ani au trecut, decând tu trăești fără onóre. Ce privește însă vederea, eu demult am convingerea, că bucuros nu me vezi!

Colac: Dar neci tu pe mine! Asta-î blăstēmul secolului lui Atanasie-Vlădica, care pe amândoi ne-a ajuns. De aceea sôțe eu, azi la prima vedere după atâța ani, las onórea la o parte, și'ți zic: Bună congrua, și altă nimic!

Pupăză: Atunci sôțe mai bine'mi zi: Bună nimica!

Colac: Fieți pe voe: Bună nimica!

Pupăză: Vezi așa, pentru-că congrua, sau ceea-ce'mi compete pentru traiu, o voi vedea când mi-oiu vedea ceafa!

Colac: Nimic mai ușor decât asta sote! Cumpărăți două oglinzi, puneți una dinainte, alta dinapoi, șiți vezi congrua-n ceafă!

Pupăză: Ușoruți mai e ție seți faci haz din sërăcia mea, că'n unghița ta s'a prins congrua, în a mea neci batăr o bröscă. Së ști însë sote, eu mai mult îmi sparg capul după constituțiune, decât după congruă!

Colac: Pëcate de cap spart!

Pupăză: Pentru ce?

Colac: Treci la noi, și-n curënd te sături butuc de constituție!

Pupăză: Mâncațive voi zărul vostru constituțional, eu vreau se am constituția mea!

Colac: Constituția ta?

Pupăză: Da, a mea!

Colac: En citează'mi un singur § din constituția ta.

Pupăză: Eu n'am învățat'ö derost!

Colac: Atunci învaț'o dela mine. Constituția ta stă din un singur § și ala sună așa: Eu sum român papistaș, mai nainte de tôte însë papistaș, și numai după aceea român!

Pupăză: Da tu de unde ai învățat gugumăniã asta constituțională?

Colac: Dela doctorii voștrii de Roma!

Pupăză: Mâncațiai învățatura cu zos din doctori de Roma! — Më ios român gr. cat. de rit gr. or., care va se zică, eu cred în Papa până-mi dă papă, și dacă nu'mi dă și papă constituțională, sictir!

Colac: Papă constituțională nu pupi tu dela Papa!

Pupăză: Pentru ce nu?

Colac: Pentru-că numai un om de nimica dă ceea ce însuși n'are! — Tu soște de doi secolii ții la Papa și n'ai învățat a ști, că organizațiunea bisericeii catolice nu suferă constituțiunea! — Dar eu mă duc soște, că n'am isprăvit cu spoveditul, adio constituție!

Pupăză: Dute tu de-ți spovedește păcatele tale constituționale!

Două întrebări cu răspunsul în proțap.

1. Care-s mai mari păcătoși, ceice au furat dela Concordia, ori cei-ce încredințați cu conducerea Concordii, 6 ani s'au uitat cum se fură?

2. Cui a dat ultima adunare generală a acționarilor Concordii absolutoriiu, hoților, ori consiliului de administrațiune?

Un acționar.

Prorocul Bileam despre întâmplările din luna lui Aprilie.

1 Aprilie.

Cocoana Cosma ținând consunenților dela masa studenților o predică despre pomul cel oprit, cu voce amenințătoare zice: *Dacă voiu afla, că careva din dumnea-vóstră cetește Calicul, pe acela-l eliminez dela masa studenților !*)*

*) Se vede, că cocoana Cosma nu mai știe deosebi între ce e al ei, și ce e al Albinei!

2 Aprilie.

Calicul primește pe toți ceice-l cetesc, și din acest motiv se eliminează prin cocoana Cosma dela masa studenților susținute de Albina, la masa sa proprie, unde Dumineca și Sărbătoarea, în decursul prânzului, cântă „Banda Calicului“!

3 Aprilie.

Popa din Șamert, chiebat să facă cu alți șase tovariși un mașlu pe acții, își pachetează-n geamantan un scobitor de dinți, și pleacă la drum!

4 Aprilie.

Ioan Rusu Sirianul se spovedește în mănăstirea Bodrog la starețul Hamsea!

BCU Cluj / Central University Library Cluj

5 Aprilie.

Tribunalul dechiară p'un hoț de acții d'ale Concordeiei nevinovat, cu motivarea, că din furtul atăror valori nime nu sufere daună!

6 Aprilie.

Notariul Seliștei „Hențu“ serbează cu mare pompă iubileul de 30 de ani al logodnei sale, și se întreabă: Oare n'a sosit timpul să me și însor?

7 Aprilie.

Un liberal din București încredințează p'un dedectiv să-i afe: Unde stă partidul „adevăraților conservatori“?

8 Aprilie.

Ofițerul de pază dă pe o damă cu pretenziuni de înalt rang soțial din căsarma tunarilor afară, pentru motivul, că n'a putut dovedi aparținerea ei la regiment!

9 Aprilie.

Diplomația europeană, în fața rezolvării chestiunii orientale, învoalbă ochii vițelului dela poarta nouă!

10 Aprilie.

Cocoana Cosma cetind Calicul strănută. Dr. Beu privind strănutarea d'un semn de reconvalescență strigă din târgul straelor: *Să fie de bine!*

11 Aprilie.

Un bou din Cristian scrie din incidentul interpe-lațiunii deputatului Dr. Grescovicz în dieta din Buda-pesta un memorandum despre boala de gură și ungiu, la care veterinarii din Ungaria sunt espuși!

12 Aprilie.

Președintele reuniunii române de agricultură din Sibiu ține în Seliște o prelegere publică despre nobili-tarea merelor batule prin altoirea în viță de cartofi!

13 Aprilie.

Un literat transilvănean rupt de foame, în lipsa de alt pasaport, prezintă la vamă contul despre niște pantaloni neplătiți, trece Carpații în țeara tocmelilor agricole, și continuă a flămânzi!

14 Aprilie.

Szel, ministrupreședintele Ungarii își strică stomachul!

15 Aprilie.

Medicii prescriu lui Szel, să înghiță peatra din Câmpul Libertății delângă Blaj!

16 Aprilie.

O deputațiune din Scheii Brașovului prezintă lui Partenie Cosma diploma de: „*Trocar onorar!*“

17 *Aprilie.*

Un moralist din Blaj află moralitatea în șezătoarea din Veza!

18 *Aprilie.*

Cocoana Cosma visează, că păzește toate găștele din întreg comitatul Sibiiului, și pomenindu-se din vis pe scaonul de președintă a reuniunii femeilor sibiene în adunare generală, dechiară ședința deschisă!

19 *Aprilie.*

În școala ziarului „Voința Poporului“ din Cernăuți se încearcă prima tăiere împrejur a Românilor bucovineni!

20 *Aprilie.*

În comisia tipografii archidieceșane din Sibiiu, locul unui mentecapt administrativ devinit vacant se întregeste prin altul!

21 *Aprilie.*

Cocoana Cosma cetește la masa studenților sub durată prânzului cu voce înaltă „Calicul“!

22 *Aprilie.*

Un protopop din Țeara Oltului publică prin comune, că primește fonduri bisericești în administrare, și că din slănini încredințate lui spre păstrare face șorlic de prima bonitate!

23 *Aprilie.*

Un celebru scriitor politic bucuros ar întoarce manta în partea, din care vîntul bate, dar durere că n'are manta!

24 *Aprilie.*

O fată pleacă cu parizolul în mână la preumblare cătră dumbravă, și se întoarce cu-n baston cătră casă!

25 *Aprilie.*

O deputațiune a consumentenilor dela masa studenților roagă pe cocoana Cosma să nu le mai cetească Calicul în decursul prânzului, că nu pot mânca de rîs, și ușor s'ar putea întîmpla, să se înnece careva!

26 *Aprilie.*

Se constată că cocoana Cosma e acul, prin a cărui ureche cămilele intră în împărăția Albinei!

27 *Aprilie.*

Tordoșan înființează un fond pentru repararea călcănelor scâlciate ale meseriașilor din Sibiu fără deosebire de neam și de credință!

28 *Aprilie.*

O fată din Sibiu se logodește cu fiul cel rătăcit!

29 *Aprilie.*

America de Nord predă portfelul finanțelor lui Kecschemety!

30 *Aprilie.*

Kecschemety goleşte portfelul, și-l dă cu mulțămită înapoi!

31 *Aprilie.*

Gândacii de Maiu țin sub presidiul lui D. Comșa primul congres agricol!

Groapa sgârcitului.

— Auzitai că Lungu, bogătanul și sgârcitul ala vestit, s'a aruncat în Dunăre și s'a înecat?

— Nu!

— Mă, ala de sgârcit s'a aruncat în Dunăre, ca să n'aivă cheltueli cu îngropăciunea!

O prelegere la Ateneu!

Ionel: Ce te răstești așa Ghița?

Ghiță: Pentru-că mi-ai mâncat două oare din viață cu învitarea ta la prelegerea dela Atenea — cum chiamă pe profesorul, care a ținut prelegerea?

Ionel: Ala n'are încă nici un nume!

Ghiță: Se vede că nu el a aflat praful de pușcă!

Ionel: Nici batăr cel fară de fum!

Orî ți din gură, orî lasă din bani

Intr'un sat de pe Câmpie
— Numele? — Cine-l mai
A murit foarte pripit [scie!
Borbát János cel vestit.
Vestit, — fiindc'-alui avere
Na lăsat-o la muiere —
Ci la sat, și asta faptă
Merită dar' lăudată.

Sătenii dar toți s'-adună
Și pe unu cu arvună
Lau trimes îndată strună,
La popa cel unguresc.
Că dóră-i lucru firesc:
Fiind Borbát reformat
Unguresc pop'-a chemat.

Popa'ndată s'a gătat,
La trimes i'-a declarat:
Că „pentru țece coróne
Face-o slujbă cu canóne,
Cari de mult n-o săvērșit,
Decând Kossuth a murit!“
Făcând dar așa tocmeala,
Era gata rânduiala.

Cosciugu 'lau pus in car,
După el pâșia cam rar
Popa Lajoș — tot cu frică
Să nu-și uite de predică!

Romănașii merg în rënd
Fórte mult ei așteptând.
Că dór' popa deodată
Cu „molitva“ o să'nceapă.

Că la mortu românescu
Popii așa obicínuescu.
Dar popii cei reformați
Nu cântă făr'la cârnați
Earnă, când dă dulcele,
De rēsună străđile!

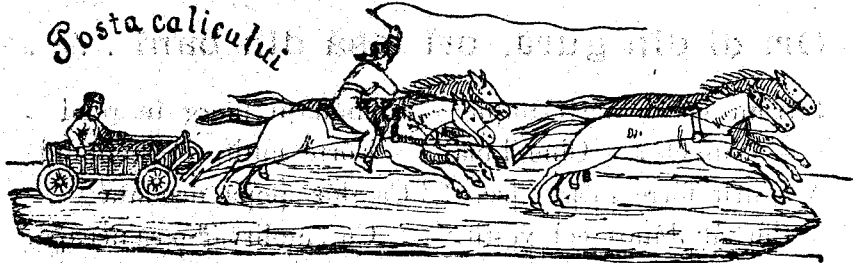
Românii dar dând de veste
Că de cântări nu-î poveste
Începură a face svóne,
„Că-i prea mult țece coróne
Pentr-o singurá'-ngropare
Unde nu-i pic de cântare!“

Nenea Ghiță — mai sfătos,
Că dór-a fost obsitoș
Cătră popa sa întors

Dicând:

„Părinte, mă rog d'-ertare
— Nu fie cu supărare!“
„Ori scóte din gură tóne,
Orî mai lasă din coróne!“...

Victorel.

Mai multor corespondenți: De asdată nu se pôte.

Amicului: Îți mulțamesc! Tragemi — te rog — și'n viitor atențiunea la publicațiuni ziaristice de interes pentru mine. Cunosc pe autorul. Gîci cine-i? Stilul e alui Partenie Cosma. Pictorul dela Lipova e Ardelean. — Atăta, reu!

Îndrumă pe Partenie Cosma la martorii oculari „Möss“, „Jacobi“, negustori în Sibiiu, să-i întrebe, și dacă Partenie Cosma, după ce va afla dela acei martori, că Csicsó a mâncat în cafeneaua Lazar atare bătae, cum numai cucuruzul cu tuleu se bate-n sac, ci va mai susține, ce în Vulturul Ca scris, atunci, pe răspunderea mea, zîi: Cofărița mincinoasă!

Spre orientare.

Calicul se espedează tuturor abonaților regulat în penultima fiecărei luni. Terminul pentru reclamări e 15. zile,

Numărul prim l'am espedit tuturor celor-ce în scris ori verbal ni l'au cerut. Dela ceice nu voesc se aboneze pretindem retrimiteră numărul present, sau plătirea prețului de 60. fileri.

Pe așteptare trimitem Calicul singur la ceice în scris se obligă, că ne vor plăti abonamentul la un termin anumit.

Administrația Calicului.